

Lege huidjes Smaragdlibel aangetroffen op botenhuis Natuurmonumenten in Naardermeer.

De libellengekte heeft toegeslagen binnen de jeugdbonden, geen kamp gaat voorbij of de onvermijdelijke vraag "hoeveel soorten gescoord (en welke)" wordt minimaal 30 keer gesteld. Alle aandacht gaat hierbij uit naar soorten die al vliegend zijn waargenomen, helaas blijven larven en lege huidjes (exuvieën) nogal onderbelicht en dat terwijl er nog een hoop te ontdekken valt! Toegegeven het determineren van huidjes is niet gemakkelijk en een binoc is zeker aan te raden, maar met enige moeite kun je een heel eind komen. Het determineren van huidjes of larven kan een welkome aanvulling zijn op een gebiedsinventarisatie, als je een leeg huidje of een larve vindt weet je tenminste zeker dat de soort zich voortplant en niet alleen een toevallige zwerver is. Op zich is zo'n waarneming waardevoller (het zegt meer over het gebied) dan de waarnemingen van een vliegende libel (kan een zwerver zijn). Tevens kan je op deze manier soorten aantreffen die of allang zijn uitgevlogen of nog moeten gaan vliegen.

De aanleiding voor bovenstaand stukje was de ontdekking van een viertal exuviën van *Cordulia aenea* (Smaragdlibel) op het botenhuis van natuurmonumenten in het Naardermeer (in het weekend van 11/12 Juni 1994). Op zich heb ik de soort ook vliegend in het gebied herhaaldelijk aangetroffen, maar de vindplaats van de excuviën verbaasde me. Alle vier de huidjes zaten op een hoogte variërend tussen de 2 en 2,5 meter. Niet echt een plek waar je lege huidjes verwacht. Nazoeken in de Geijskes en van Tol (1993 Libellen van Nederland) leerde mij dat de waarneming goed klopte, zij geven afstanden van 1 tot 5 meter hoogte (op boomstammen!) op, als plaatsen waar de imago's uit hun 'pantser' kruipen.

Al met al reden genoeg om meer naar larven en lege huidjes te kijken lijkt me...

Maurice La Haye, Cobetsstraat 89, 2313 KB Leiden, 071 - 149127